

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia IX. B. Virgo dubitat vbinam agat suos Iesus, & cur se deserat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Naufragij quod si tulerit mala damna sub auro,
 Sarciet hæc Gnari quæ fuit aura labris,
 Illa serenando succurret idonea cælo,
 Hinc sata vox Zephyros mille vel vna facit.
 Sed quid ego (sit fas vt me meus arguar error.)
 Mentior infractæ naufraga damna ratis?
 Et truncum fluitare salo sine pondere malum;
 Aut volitare vagis saucia vela notis.
 Mitte sub Æolijs vndosa pericula bellis:
 Mitte sub æquoreos impia flabra specus.
 Tale nihil (liceat quod res sit, dicere) pinus
 Hæc rulit; & Christo vindice ferre nequit,
 At puppis medijs stetit inconcussa procellis.
 Si qua procella tamen cælite puppe furit.
 Crede mihi, hinc nullis tempestas læuijt austris;
 Par tempestati sed dolor asper erat:
 Sic tamen, vt nullus medio sit turbine turbo.
 Queis dolor obturbat; corda serenat Amor.

ELEGIA IX.

B. Virgo dubitat vbinam agat suus
 Iesus, & cur se deserat?

1. Nescit vbinam agat puer.
2. Hinc matris dolor ubicumque degat filius.
3. Esto mori videatur, loco anima tamen in corde superstes vivit amor.

C Vrrit in amplexum passis Amor obuius alis,
 Auius auerso sed fugit ore puer,
 Iamque vias pede nudus obit, vel desidet herbis,
 Fortè sedens ripâ fessas inumbrat aquas.
 Fortè illi comes exululante recumbit in antro.
 Fortè redux cælo, sol nouus, astra regit.
 Hei mihi! surgentem pariter, pariterque cadentem
 Specto diem: nec spes vlla, nec aura redit.
 Quot gelidos liquido distillat ab aère rores,
 Quæ maderet humenti nubila Luna peplo:

Et mihi flens oculus tristes tot rorat in imbres,
 Sed quibus alma noui gratia roris abest.
 Et nox curarum funesta tot agmina cogat:
 Pallida nimbo quot premit astra polo.
 Puniceâ de nube rubens qui floret Eous,
 Quot vibrat huc radios; tot lego corde faces.
 Quam miseram messem lego flore fugace puelli!
 Spicula quot Gnatus Matris in ossa iacit!
 Nescio quâ fiat, merus ut sit amaror IESVS,
 Qui modò delicijs flos, fauus, vna meis,
 Ut Deus est; superas fors ille recurrit ad arces.
 Ut puer est; properat fors crucis arma pati,
 Vultque diu lætè dare vulnera mæsta parenti,
 Spicula longinquus, cui vibrat hostis amor.
 Qua certè meus omnis Amor fugit exulis instar;
 Huc mea vita piæ Matris & exsul abit.
 Ite, licet ninei iucundo lumine, soles:
 Solibus his mortis nox sedet atra meæ,
 Scilicet ut vitæ mihi cor fons igneus ardet:
 Sic amor est cordi viuida vena meo.
 Palleat extremo lethi de frigore vultus:
 Gliscet in exhaustis ignea vita fibris.
 Vita sed hæc vitæ nullis obnoxia damnis:
 Post animam, hoc animus corde superstes erit.
 Vnde canam; gelidis mors cede sepulta fauillis:
 Vita sub exsangui posthuma corde salit.
 Nec valet his animæ vis ignea cedere venis.
 Qui puer hic hæret vitæ perennis erit.
 Qui latet, his nollit fibris excedere; cessit
 Inde tamen mater Virgo quod alma parit.
 Nonne diu mæste procul ore, sinuque parentis,
 Virgineo cælum corpore corpus abit?
 Nec sedet in gremio, quo se puer abdidit olim,
 Et pars magna sui, sit prius hausta meo?
 O vtinam puer, & sedeat sub pectore mater,
 Ipsa mei melior pars vbi tuta sedet.
 Quo melior pars ipsa sui se condidit olim,
 Non sedet in Gnati pectore tota parens.

B iij

Consequat

Consequar ô vtinam! sed vbilibet ægra deerrat
 In puero mater: si tamen error Amos.
 Quid profugum iuvat ergo sequi, quæritue puellum?
 Quem vaga si sequitur, se fugit ipsa parens?
 Iam tot vbi terris sua viscera quærit alumnum,
 Quærit; at incastum: tum sibi visa mori.
 Forma perit, viresque cadunt. sed dicit IESVS,
 Sic magæ formosam, quo magæ forma perit.

E L E G I A X.

B. Virgo anxia quærit quæ sit
causa fugæ.

1. B. Virginis amor erga suum filium.
2. Vbiuis IESVM inclamat, nec ille vsquam apparet.
3. Varias fugæ suspicatur causas, quas excusat.
4. Zephyrus leni sibilo solatur agram, & innuit puerum imo matris sedere sinu.

C Vrarum facundus amor cor vrit amantis,
 Ac vbi sic vrit, dura per ausa rapit.
 Statque pati duris quodcumque sequetur in ausis.
 Ferræus in mortem pugnat, & ardet amor,
 Præsertim genitricis amor, cui pulchrior ipso
 Sole puer, cæcis solus oberrat agris.
 Cerne, gemit, quæritque gemens, quem perdit IESVM.
 Nescia quæ discors spesue mensue trahat,
 Vix primæua rudi prælibat gaudia gustu
 Mater; & hæc crudis mæror acerbat aquis.
 Gnarus inexpertis trahit ah! vestigia campis,
 Quaque trahit, Matrem vasta per arua rapit.
 Indagat sylvas, segetes indagat, & antra,
 Indagatque vagas peruaga fontis aquas.
 Ingeminatque gemens mi IESV, paruule IESV:
 Paruule mi IESV quælibet aura sonat.

Responsum